

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

21. An qui habet pœnitentiam à confessario per annum singulis diebus, v.
g. recitandi Coronam, vel Litanias, B. Virginis, satisfaciat, si recitet simul
intra paucos dies? Et an si pœnitentia sit v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](#)

De Satisfact. Sacrament. Ref. XXI. &c. 321

verbi gratia, singulis septimanis Litanis. Ex part. 9. tract. 7. & Misc. 2. Ref. 46.

§. I. **O**lim interrogatus fui de hoc casu, & refpondi, non fuisse adeundum Confessarium; quia verba accipienda sunt in significacione visitatori, & sub nomine Litaniarum non includuntur Preces, & Orationes subsequentes. Vnde idem dicendum est, si quis votum emisisset recitandi Litanias; vel aliquod votum fuisse comutatum in recitandis, v.g. singulis septimanis Litanis. Nunc vero inuenio, omnia superdicta confirmare Patrem Bordonum in consil. Regul. iun. 2. ref. 4. n. 30. vbi sic ait: [Nomine Litaniarum, quod est secundum probandum, veniunt non solum invocationes Sanctorum, verum etiam subsequentes liberationes, & rogationes vlique ad Orationem Dominicam, & non ultiores Preces, ut colligatur ex Robrica Breviarii pro diebus Rogationum, qua habet haec verba: Hodie qui non intersim Procesionem Litaniarum, dicant illas priuatim post Matutinum cum suis Precibus, & Orationibus, sine Psalmis Pénitentialibus. Si enim sub nomine hoc Litaniarum comprehendenter subseqentur Preces, & Orationes, has expellisset frustra: cum ergo ex illorum expressione constet diversitas; obligatus ad Litanias recitandas non tenetur progredi ad Preces, & Orationes; sed eas abfoluit Oratione Dominicana.] Ita ille.

RESOL. XXI.

An qui habet pénitentiam à Confessario per annum singulis diebus, v.g. recitare Coronam B. Virginis, vel Litavias, satisficiat, si recitet simul intra paucos dies?

Et an si pénitentia sit, v.g. iniuncta de iejunando diebus Veneris, vel Sabbati vnius mensis, vel anni, si per impotentiam illis diebus non possit iejunare, teneatur alio die iejunare? Et an qui habuit pénitentiam cum circumstantia eam adimplendi flexis genibus coram imagine tali, peccet mortaliter aliter faciendo? Ex part. 10. tract. 1. & Misc. 5. Ref. 12.

§. I. **R**esponder Pater Leandrus de Sacr. tom. 1. tr. 5. diff. 9. q. 79. satisfaciere, si dicta in pénitentiā iniuncta recitanda sint pro animabus Purgatorii. Quia gratius erit Deo & expedientius animabus quantum hoc pénitentia finiat. Si vero recitanda sint pro pecatis suis peccatis debitis, adhuc respondeo posse casu, quo finis confessoris iubentis recitare Psalmos, Coronam, &c. non sit vt pénitentis quotidie se in aliquo boce exercet; in quo casu est vera sententia Sancij] sed illi labore talen iniungere quod maior cautele ex recitatione viginti coronarum quadrangularium, vel vnius, qui æqualis, & forte maior labor oritur pénitenti, si haec omnia simul in uno die recitet, ac si per vnum mensem, v.g. quotidie vnicam coronam recitaret, ergo. Ita ille, sed mihi magis placet opinio negativa Sanch. in Summa, tom. 1. l. 4. c. 11. n. 40. quia latifacit, quam imponit Confessarius, est intelligenda secundum Ecclesia præcepta, ergo, &c.

2. Nota etiam hic obiter dictum Patrem Leandrum ubi supra, quaff. 78. docere quod si pénitentia sit iniuncta, verbi gratia de iejunando diebus Veneris, vel Sabbathi vnius mensis, vel anni, si per impotentiam illis diebus non possit iejunare; non teneri alio die iejunare, quia è contra existimo, quod communiter Confessarij recipiant tempus, ac praefigant diem, & forte in memoriam Passionis Christi Domini, & eius Virginis Matri, clapsio illo die, non tenebitur pénitentis, cum sit onus eius, in alio

ieiunare, licet Cardinalis Lugo de pénitentia, disputatio 25. num. 88. putet teneri, quia in hoc casu non respicit Confessarius principaliter diem, vel tempus, & ita qui in aliquo dierum illius temporis non iejunat, tenetur in alio die postea ieiunare. Vtraque opinio est probabilis.

3. Nota hic obiter cum Quintanaduña de Jubileos dnabus hebdomadis, c. 6. n. 111. [aun quando se da la penitencia con estas circunstancias que sea de rodillas de ante de tal imagen no es necesario se hagan debaxo de moral.] Sed de hoc ego alibi,

Alibi infra in
Ref. 54. & in
alii §§. eius
not.

RESOL. XXII.

An Confessarius, qui culpabiliter non obligauit pénitentem ad restitutionem, peccet, & teneatur ipse restituere: Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. Ref. 1.

§. I. **I**daeus Nugnus in addit. ad 3. part. tom. 2. Sup. hoc sup. part. 8. artic. 4. dub. 6. fol. mibi 275, & Zan- præ in tr. 4. nard. in direct. Confess. part. 2. pr. 7. cap. 26. dub. 3. do- ex lara do- cent sententiam affirmantem, sic etiam docet Ga- trina Ref. 1. briel in 4. distinct. 1. 5. que. 1. 2. artic. 3. Sylvester. ver. 7. quaff. 2. præter alios neotericos, quos citat Bonacina ubi infra. Et ratio est, quia tam Parochus, quām alius Confessarius (nam gerit vices Parochi) tenetur ex officio docere pénitentem necessaria. Ergo, cūm nō admonet pénitentem restituere, non adimpler id quod debet. Ergo, ait Nugnus, tenetur ipse ad restitutionem, quia non admendendo virtualiter dicit illum non teneri, arte adeo est causa moralis, vt pénitentis non restituat, & consequenter est causa damni alterius tertij, & ideo si non est aliud remedium, ipse tenebitur ad restitutionem, quia verè in- tuitum damnum contua iustitiam, tacendo; quando lo- qui tenebatur.

2. Verūm contraria sententia semper visa est mihi probabilior, & sapientius illam in praxi sequutus sum. Dico igitur non solum Confessarios, sed Praelatos & Parochos, quando ex ignorantia etiam vincibili non obligant pénitentem ad restituendum, ad nullam re-stitutionem teneri; nam officium, quod Confessario ex iustitia incumbit, solum est in ordine ad spiritualia, & negligens in officio, contra religionem peccat potius, quam contra iustitiam. Et ita amplexi sunt hanc sententiam nouissime Martinus Bonac. de rest. disp. 1.

q. 2. part. 1. 1. n. 13. & præter DD. quos ipse citas, te- nent etiam hanc opinionem Filliac. in qq. moral. tom. 1. tract. 7. c. 2. n. 374. Malderus in 2. 2. tract. 5. c. 3. dub. 24. Bartholomæus à S. Fausto in speculo Confessar. disp. 4. q. 12. n. 7. & 8. Egidius de Coninch. de Sacr. disp. 8. dub. 1. 6. num. 14. & Rebellois de oblig. insp. p. 2. lib. 17. q. 2. n. 12. & p. 1. lib. 2. q. 14. scilicet 8. n. 65 Hæc sen-tentia limitanda est, modo Confessarius non dicat pénitenti obligato restituere, vt non restituat, vel faciat restituere cūm non teneatur. Ita Suarez in 3. p. tom. 4. disp. 2. scilicet 6. Rebellois, & alij.

3. Ad argumentum Nugni patet ex dictis respon- fio. Nam Confessarius non tenetur ex officio temporalibus creditorum bonis prospicere, cūm ab illis mercedem non accipiat, nec eorum gratia officium habeat, sed solum ad procurandum bonum pénitentis. Vnde quamvis ipsi quidem pénitenti teneatur Confessarius ex officio iniungere restitucionem, non tamen ad hoc tenetur obligatione iustitiae, quam ha- bet erga creditoris, sed ex obligatione erga pénitentem, qua tenetur saluti spirituali eius consulere; quare si id negligat peccabit quidem, sed non tenebi- tur ad restitucionem.

RESOL.